

DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

Roger DE PREZ

geboren te Sint-Maria-Lierde op 5 januari 1924
en godvruchtig overleden in het Onze-Lieve-
Vrouweziekenhuis te Geraardsbergen
op 26 november 1998,
gesterkt door het sacrament
van de ziekenzalving.

De families

DE PREZ - STERKI
danken U om uw meelevens en gebed.

Namis op zondag 20 december 1998 om 11 uur
in de parochiekerk te Sint-Maria-Lierde.

Rouwl. Fun. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel.

Robert, Julien, Roger en René zijn de vier broers. Julien stierf in december 1994. Nu is Roger gestorven. Robert woont even voorbij de taalgrens. René blijft achter in het ouderlijk huis. Je zou de eenvoud willen uitleggen, de zorg en de verstandhouding van René en Roger die samenbleven op de boerderij bij de versmalling van de Kapellestraat onderweg naar Kakebeke, waar het vruchtbaar-golvend land van klei en mist bewerkt en bewoond wordt door het vee en een paar dappere boeren op het veld. Wonend en werkend op dit heuvelland van Lierde kan je niet vergeten dat je van eenvoud en van aarde bent. De stad is hier verweg. De stad is er om je te doen vergeten dat je niet lang op aarde bent.

In dit Lierdse uitlandschap van veel Kapellekens word je aan je oorsprong en je bestemming ten overvloede herinnerd. De dood komt hier wel even plots als elders. Ook hier heb je het gevoel dat de dood overbodig is, dat mensen willen leven zonder dood. Na deze barre wintertijd zal het land van mist en schemering opnieuw zichtbaar en bewoonbaar worden gemaakt door hen die zorgzaam met elkaar, met de akkers en het vee omgaan. Roger blijft als een regenboog die zijn arm legt over dit vredige land, even en dan niet meer.

Je zou met eerlijke en voorzichtige woorden het leven van Roger willen uitleggen, zijn kennis van de akker en de dieren, zijn trouw aan het vaderhuis, zijn dankbaarheid voor de broederliefde. Hoe hij op pensioen was, stil en introvert zich keerde, de krant las, fietste, sober en eenvoudig leefde. En dan komt er de dood die de mens meeneemt in de nacht, voor een heel lange winter. Zal het ooit weer zomer worden? Uiteindelijk sterft iedereen. Er komt vanzelf een nieuwe eeuw, en nieuwe boeren. De troost van goedheid blijft. De eeuwigheid van eenvoud.